

[Poul Nødgaard]

var jo dødt løb mellem tre kandidater ved bispevalget i Århus.

Men nu er de ting sat på plads, og i Fremskridtspartiet glæder vi os i hvert fald over, at dette lovforslag nu kan blive vedtaget, således at de fremtidige bispevalg – der er jo allerede et i 1995 – kan komme til at foregå på en sådan måde, at de menighedsrådsmedlemmer, der stemmer, også kan stemme i fuld tillid til, at hvis der er såkaldt dødt løb mellem 3-4 kandidater, så bliver der omvalg, således at de to bedste går videre. Det er et godt forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 110 stemmer.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 232:

Forslag til lov om ændring af lov om visse hovedlandevejsstrækninger. (Vendssyssemotorveje).

Af trafikministeren (Trøjborg).

(Fremsat 6/4 94. Første behandling 14/4 94. Betænkning 28/4 94. Anden behandling 5/5 94).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 76 stemmer (S, KF, CD, RV, KRF og Bente Juncker (UP)) mod 33 (V, SF, og FP).

Første næstformand (Ivar Hansen):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af lovforslag nr. L 179:

Forslag til lov om ændring af lov om kemiske stoffer og produkter. (Forbud mod bekæmpelsesmidler, der indeholder visse aktivstoffer).

Af miljøministeren (Svend Auken).

(Fremsat 25/1 94. Første behandling 1/2 94. Betænkning 21/4 94. Anden behandling 6/5 94. Tillægsbetænkning 11/5 94).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Helen Beim (S):

I øjeblikket er det sådan, at der dagligt kommer oplysninger om nye fund af giftstoffer i grundvandet rundt omkring i Danmark. Der er derfor grund til at glæde sig i dag, for i dag får miljøministeren og dermed miljøet et redskab ved hånden, som kan gøre, at man fremover får en langt nemmere procedure for at tage fat om de 30-50 stoffer, som på nuværende tidspunkt er mistænkt for at skade både sundheden og miljøet.

Jeg synes også, der i dag ved tredjebehandlingen er grund til at kvittere for, at man i går i Politiken kunne læse, at næstformanden i De Danske Landboforeninger, Niels Ilsøe, i sin årsberetning kom med en klar udmelding om, at landbruget selvfølgelig også har et medansvar i dette anliggende og faktisk hilser forslaget velkommen og er indstillet på at samarbejde.

Det er i alles interesse, ikke mindst er det i vore kommende generationers interesse, at dette lovforslag nu bliver vedtaget. Dermed kan vi for alvor få en procedure i Danmark, således at vi kan opbygge både viden og ekspertise, der ikke kun kan bruges i Danmark, men faktisk i hele Europa. Jeg synes, der er god grund til at glæde sig i dag.

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg er enig med den forrige taler i, at der er grund til at glæde sig over, at der bliver bedre muligheder for at reagere i forhold til miljøet. Det er sådan set heller ikke det, der har været problemet i forbindelse med Venstres og De

[Peter Hansen-Nord]

Konservatives udtalelse i tillægsbetænkningen. Det, vi blot beskriver, er, at vi ikke kan forvente, at organisationer ude i det virkelige liv forstår den teknik.

Vi må erkende, at vi her står over for en procedure, som vi er meget betænkelige ved, og det har vi gjort opmærksom på. De problemer, som den måtte afføde hen ad vejen, er hermed naturligvis helt og holdent regeringens ansvar. Vi har endvidere peget på, at der var rigelig tid til at få det notificeret i EU – også i forhold til lovforslagets ikrafttrædelsesbestemmelse, men det ønsker man heller ikke. De problemer, der måtte opstå i den forbindelse, ligger hermed også helt alene i miljøministerens hænder og må alene være regeringens ansvar.

Men i øvrigt er vi som sagt ligesom fru Helen Beim tilfredse med, at der kan gås mere direkte på sagen. Det er måden, man går direkte på sagen på, der er noget galt med, og derfor stemmer vi hverken for eller imod dette lovforslag.

Gade (SF):

Nu kan man jo undre sig lidt over, hvordan man hverken kan stemme for eller imod dette lovforslag, men når jeg gerne vil knytte nogle kommentarer til tredjebehandlingen af dette lovforslag, er det ligesom Socialdemokratiets ordfører, fordi næstformanden i Landboforeningerne, Niels Ilsøe, nu har meldt så klart ud, at han helt modsat Venstre og De Konservative her i Folketinget kan se fornuften i, at vi skal have skrappe lovgivning på området med kemikalier og bekæmpelsesmidler.

Det synes jeg er positivt, og jeg håber, det betyder, at det flertal, som nu vedtager dette lovforslag, vil opfordre miljøministeren til at sætte fuld fart på, så vi kommer i gang med langt flere stoffer end de seks, der er på listen her. For vi skal jo ikke snyde hinanden og sige, at vi rigtig har løst nogle ting med dette forslag. Vi har taget et skridt i retning af at ændre nogle grundprincipper, nogle måder at betragte dette spørgsmål på, ved at begynde at forbyde nogle stoffer, men vi må se i øjnene, at skal vi tage målsætningen – som også nu næstformanden i Landboforeningerne tilslutter sig – alvorligt, så er der jo rigtig mange stoffer, som ikke bare er i farezonen, men som bringer os i farezonen, og som derfor skal forbydes.

Jeg opfatter denne lov som en mellemløsning, indtil vi forhåbentlig om nogle få år kan lave den rigtige lovgivning på dette område, hvor vi nemlig siger, at kemiske stoffer er forbudt, og de kan kun undtagelsesvis tillades.

Men jeg mener altså, at vi er et skridt på vej frem, og jeg opfatter det, der sker uden for disse mure, som betydelig mere fornuftigt end den attitude, som Venstre og De Konservative har anlagt herinde.

(Kort bemærkning).

Ernst B. Schmidt (FP):

Der har jo været en lang debat om miljøproblemer. For at der ikke skal herske tvivl om, hvor Fremskridtspartiet står i denne sag, vil jeg gerne sige, at vi er meget miljøbevidste, men vi er også bevidste om, at en minister ikke skal have beføjelser på den måde, som lovforslaget lægger op til. Det er hovedargumentet for, at Fremskridtspartiet stemmer imod.

Vi har sagt hele tiden, at vi er med på, at når der laves fællesregler i det fælles marked, så følger vi dem tro. Det har vi altid gjort. Men dette lovforslag – og der har været en lang debat, jeg skal ikke forlænge den – giver ministeren nogle beføjelser, som vi synes er forkerte, og det ville vi synes, også selv om det var os, der havde posten.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Det er en kommentar til hr. Gade. Jeg er da tilfreds med, at hr. Niels Ilsøe udtrykker sig, som han gør. Det er han i sin gode ret til, lige så vel som vi, der kender teknikken i dette lovforslag og de beføjelser, der ligger i det, kan blive forurologet over, hvorledes den fremtidige administration kommer til at forløbe.

Men godt, det gør jo heller ikke noget, at vi indimellem får vist, at vi ikke er købt og slet ikke på de tekniske dele, og det er jo sådan set det, det drejer sig om. Jeg vil gerne endnu en gang slå fast over for hr. Gade, at problematikken omkring atrazin har vi været enige om lige fra starten. Vi har været enige i, at der skal gøres noget mere. Og igen må jeg sige: Det er bare måden, man gør det på, der er gal.

Men når eksemplerne kommer, får vi jo debatten hernede igen. Så kan vi komme tilbage til det, som både Venstre og De Konservative

[Peter Hansen-Nord]

adskillige gange har nævnt her fra talerstolen, og så kan vi læne os tilbage og sige: Jamen det har vi jo sagt, vi er jo klar over, at problemerne kommer.

Men den tid, den glæde.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Jeg skal blot ganske kort svare hr. Gade, som ikke forstod baggrunden for, hvad vi gjorde i Det Konservative Folkeparti. Hr. Gade talte jo netop om, at der var lovgivning. Jamen hvis det bare var så vel. Vi ville også gerne sige ja til en lovgivning på miljøområdet, men det, vi ikke vil sige ja til, er en bemyndigelse på miljøområdet. Vi ønsker ikke at give miljøministeren de enevældige beføjelser, der ligger i dette lovforslag.

Det er også baggrunden for, at vi må tage det standpunkt, som hr. Gade har vanskeligt ved at forstå, nemlig at vi undlader at stemme til dette lovforslag. Hvis det kun handlede om at stemme for et godt miljø, ville vi have stemt for lovforslaget, men det handler altså også om at sige nej til sædvanlig retssikkerhed i dette land, og derfor bliver vi nødt til at undlade at stemme. Vi skal afveje de to ting imod hinanden, og det kan kun blive på den måde – set med vores øjne.

Men altså ja til lovgivningen, men nej til disse udtrakte ministerbemyndigelser. Nej til, at miljøministeren enevældigt kan afgøre alting på dette område i Danmark.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg forstår på V's og K's meldinger, at man er tilhængere af lovforslagets indhold, altså de stoffer, der forbydes, men at man ikke er tilhængere af, at miljøministeren får en stærkere position, når vi skal til at drøfte nye stoffer, der skal forbydes.

Jeg har svært ved at få det til at hænge sammen. Jeg tror faktisk, at vi kun har to valg her: Enten at vedtage den lovgivning, som nu ligger på bordet, eller at gå det skridt videre, som jeg har talt for, og som jeg mener er fremtiden, nemlig at det hele er forbudt undtagen det, vi tillader.

Det, som V og K får placeret sig i, er jo det samme som at sige, at fordi der er nogle pro-

blemer med en bemyndigelseslov, skal tiden gå, for så kan vi rent faktisk ikke beslutte noget og slet ikke hurtigt. Det, som V og K reelt kommer til at tale for, selv om de ikklæder det nogle andre overskrifter, bliver: Tiden skal gå, ligesom vi nu har ventet 10 år på at komme den smule skridt fremad, der ligger her.

Miljøministeren (Svend Auken):

Jeg vil i lighed med andre udtrykke stor tilfredshed over, at det omsider lykkes at få vedtaget dette lovforslag, som er helt nødvendigt, hvis vi skal sikre det danske grundvand mod den både akutte og langsigtede fare, som anvendelsen af kemiske sprøjtemidler udgør. Det er ikke det eneste instrument, regeringen vil tage i anvendelse. Faktisk har vi på en lang række områder – det har jeg tidligere redegjort for – lagt op til en betydelig mere aktiv politik på grundvandsområdet end tidligere, og jeg tror også, at vi har befolkningens opbakning til dette.

Som hr. Gade var inde på før, tror jeg imidlertid ikke, at tingene er løst alene med de initiativer, der allerede er sat i gang. Derfor vil vi i nær fremtid indkalde alle interesserede på grundvandsområdet til et vand-topmøde, hvor vi i fællesskab kan diskutere, om der er yderligere initiativer, yderligere ideer, der kan tages i anvendelse.

Ved andenbehandlingen tror jeg, det var min forgænger, der brugte udtrykket retssikkerhed og sagde, at det var af hensyn til retssikkerheden, at Venstre og De Konservative ikke kunne stemme for dette lovforslag. Hvis ikke der var nogen forhistorie i denne sag, kunne man uden videre nære de samme betæneligheder, som der blev givet udtryk for af ham og af Venstres ordfører og af De Konservatives ordfører. Nu er der imidlertid en forhistorie – en forhistorie, hvor man år ud og år ind har set en meget stærk industriel interesse i at bruge alle til rådighed stående midler for at forhindre den revurdering af midlerne, som Folketinget tidligere i enighed havde besluttet skulle finde sted. År ud og år ind har vi vidst, at der var stoffer, der var farlige for miljøet, og at der fandtes bedre stoffer, men vi har ikke kunnet trænge igennem, fordi alt blev kvalt i ankeprocedurer.

Nu omsider siger Folketinget med afstemningen her i dag stop til den trafik. Det er jeg

[Miljøministeren]

godt tilfreds med, og jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige tak til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg for det meget aktive arbejde, man har udført for at få klarlagt alle konsekvenser af dette forslag. Det er godt, at det sker på et så solidt grundlag, som det gør. Der er tale om en usædvanlig lovgivning, der er tale om et usædvanligt problem, der kræver ekstraordinære midler, og jeg er meget glad for, at tingene er blevet så alsidigt belyst, at vi nu med god samvittighed kan stemme ja til forslaget her ved tredje behandling.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg skal ikke trække debatten yderligere i langdrag, men blot gentage, som ministeren selv nævner, at det er en usædvanlig lovgivning. Det er jeg meget enig med ministeren i. Det er en usædvanlig lovgivning, og det er også derfor, vi har stået vagt om retssikkerheden. Uanset om man bryder sig om dem, der er inden for den biokemiske industri, eller ej, har de også krav på retssikkerhed i dette system. Det er det, vi har stået vagt om, og det vil vise sig, at vi nok også får ret i den sidste ende.

Jeg er også glad for, at ministeren fik pointeret, at det ikke er miljøstøt, vi er uenige om. Vi kan sige, at man er gået fra den ene yderlighed til den anden. Jeg skal være den første til at erkende, at der kan have været eksempler på sager tidligere, hvor der er blevet træneret unødvendigt. Om det nødvendigvis er den kemiske industris skyld eller andre ting? Lad den debat ligge.

Men nu er vi hoppet over i den helt modsatte grøft, hvor der ingen retssikkerhed er længere, og det er vi bekymret over. Det kunne godt have været gjort anderledes. Det er det, vi har peget på, og det er det, vi har ønsket.

Men som sagt: Det er en usædvanlig lovgivning.

Per Stig Møller (KF):

Når nu miljøministeren vil genoptage debatten fra andenbehandlingen og igen siger, at denne regering gør mere for grundvandet, end vi andre gjorde, hvor vi jo erklærede, at det var Danmarks miljøproblem nr. 1 – det er vi åbenbart enige om – så vil jeg gøre opmærksom på, at det eneste, som jeg har bemærket at man ville gøre, som ikke allerede var forberedt hos os, var at indføre nogle vandafgifter.

Jeg erindrer også fra andenbehandlingen her i salen, hvorledes miljøministeren kun havde hånsord tilovers for, at vi ville indføre et vandråd. Derfor morer det mig i dag, men jeg er da glad for at høre det, at miljøministeren vil have et vand-topmøde. Men det var altså også en del af den grundvandsstrategi, som lå på Folketingets bord den 13. januar 1993, og det vandråd skulle altså ikke have været en engangsforeteelse. Præcis de ting, som miljøministeren nu vil høre på vand-topmødet, havde han kunnet høre jævnlige fra vandrådet, hvis han havde fulgt vores forslag, som lå på Folketingets bord, i stedet for at trække det tilbage.

Må jeg så lige om retssikkerheden sige igen, at jeg er enig i, at sagerne har trukket for længe ud. Jeg er enig i, at man skal sørge for at nå frem til beslutninger. Jeg er enig i, at disse stoffer skal væk; det er Det Konservative Folkeparti enig i. Men jeg vil bare lige gøre opmærksom på, at der var andre metoder, der kunne afprøves for at få fremmet en hurtig gennemførelse af disse sager. Der var f.eks. det klagedepositum, som vi havde i miljøbeskyttelsesloven i 1991, men som under forhandlingerne blev taget ud af Socialdemokratiet.

Miljøministeren (Svend Auken):

For mig har det ikke meget med retssikkerhed at gøre, at der kun gælder ankemuligheder for dem med store økonomiske ressourcer og ikke for dem med små økonomiske ressourcer; det er ikke mit begreb om retssikkerhed. Men lad det nu hvile.

Når man taler om retssikkerhed og man tilsyneladende kun er optaget af retssikkerheden for virksomheder, som er del i et vidt forgrenet og meget indflydelsesrigt internationalt netværk af koncerner, så synes jeg, man overser retssikkerheden hos befolkningen, som efter min mening burde have et retskrav på at have rent vand. Og man overser retssikkerheden hos den flora og den fauna, som må undgælde for den fortsatte brug af farlige sprøjtemidler.

Jeg mener, at vi er kommet i en situation, hvor miljømyndighederne har måttet give op under den eksisterende lovgivning. Den nuværende regering har med støtte af et bredt flertal i Folketinget og landboforeningerne valgt at tage konsekvensen af dette og gøre det nødvendige af hensyn til miljøet. Venstre og De Konservative kan ikke være med; det kan jeg kun notere mig.

[Miljøministeren]

Men det skal ikke ødelægge den tilfredshed og glæde, jeg føler i dag, over, at det er lykkedes med så bred en opbakning at komme igennem med dette helt nødvendige første skridt i kampen for at gøre op med de farlige kemiske sprøjtemidler af hensyn til vores planteliv, af hensyn til vores dyreliv og af hensyn til vores grundvand.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 58 stemmer (S, SF, CD, RV og KRF) mod 8 (FP); 38 (KF og V) stemte hverken for eller imod.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Tredje behandling af lovforslag nr. L 202:

Forslag til lov om ændring af lov om sygehøvsæsenet.

Af sundhedsministeren (Torben Lund).

(Fremsat 9/2 94. Første behandling 25/2 94. Betænkning 28/4 94. Anden behandling 10/5 94).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jan Køpke Christensen (FP):

Der var i særdeleshed under førstebehandlingen stor debat om netop dette forslag.

Under andenbehandlingen var der også nogle bemærkninger, og jeg skal ikke medvirke til at skabe unødigt tumult om dette forslag. Der er i øvrigt heller ikke nogen grund til at skabe tumult, da forslaget i sig selv skaber tumult ved totalt set at underminere retsbevidstheden i samfundet.

Jeg skal blot spørge ministeren, om det er regeringens holdning, at vi også på andre områder kan vente, at regeringen vil ændre lov-

givningen, hvis det viser sig, at der skulle være retlig tvivl om, hvem der skal fortolke de eksisterende love.

Jeg skal bede ministeren eksplicit bekræfte, at det almindeligvis gælder, at kommunerne har den endelige administrative fortolkning af de love, som de administrerer, medmindre ressourceministeren har en udtrykkelig – og jeg understreger en udtrykkelig – hjemmel til at gribe ind.

Lad mig afslutningsvis anføre, at lovforslaget er udtryk for den socialdemokratiske ideologi, der siger, at der ikke eksisterer og ikke kan defineres et retfærdighedsbegreb, men at retten er lig med den aktuelle magt. I dette tilfælde er det ligegyldigt for regeringen, at bestemte mennesker og institutioner har handlet i tillid til, at den eksisterende lovgivning måtte være udtryk for de rigtige og endelige retlige rammer.

Da Socialdemokratiets ideologiske vogter på dette område, sundhedsministeren, opdagede, at den eksisterende lovgivning gav muligheder, der ikke findes i den socialdemokratiske opslagsbog for god og korrekt ideologi, måtte udskejelserne knuses – ikke ved på ærlig og åben vis at afvente en afgørelse fra de dømmende myndigheder, men simpelt hen ved at bruge rå og brutal magt i denne sag.

Regeringens flertal skulle udnyttes til det yderste, og det initiativ, der gavnede så mange og medførte optimal udnyttelse af ressourcerne, skulle for enhver pris hindres. Der er i denne sag ikke tale om fair play, men om et benhårdt ideologisk skoleridt. Man skal i dette samfund være sig utroligt for ikke at komme til at afvige fra den socialdemokratiske skabelon; så får man altså kniven.

Lad mig blot afslutningsvis nævne, at skulle den for frihedens og landets borgere så lykkelige situation opstå, at VKZ efter næste valg får det flertal, som flere meningsmålinger efterhånden peger på, vil dette være et område, der vil blive taget op til fornyet revision til gavn for landets borgere og til stor skade for den socialdemokratiske enhedsideologi og systemtænkning.

Jeg er faktisk overbevist om, at ministeren ikke går på talerstolen og svarer, men jeg håber trods alt, at samvittigheden gør, at der svares på netop det, jeg spurgte om, nemlig hvem der i sidste instans skal fortolke de eksisterende love.